სახლის ოქრო ყორელი.

ილია „ოვიდიოთ ძვე". მანჭაზე ნიჭიერ

~~5549~~ 1334/5
~~52 58~~
1 -
73.

1334/5

ექვსთვიანი მეფე

1.

ახალაშენა.
ჟნვენ-ულვაში.
დაკაკაცებული.
არავინ იცის წლოვანება მისი,
იტიან მხოლო: ვერ იკვეს
ალერსი დედის.
დედინაცვლობა
მას დეიტყვი.

2

ბნელეთი იყო
წარსული მისი:
ტანჯვა და ცრემლი,
ბინადე ჰქონია
სარეალი ბნელი მეფის სასახლის.
"ალ ჟეუნი",
ეძახიენ მას, როცა ხელავენ
ლურჯ ბაღაში,
შიშველ მკლავებით,
კოკრიან ხელებით,
ბალეტი ტულით
და სისხლით ლაბერილ ძარღვებით.
მაკკანიანი
იყო ჩვენში.
კავკასიელი- აფრიკაში.

3.

დიეს იდი მეფეა,

თუმცა მეფეები მას
ფიქრობენ არ ფლობენ.
მისი მიმიო
ბრბოსთვის ქვესკნელი:
მას არ იცნობენ,
იციან მხოლოდ, რომ ქმნის,
უგვირგვინო მეფეა,
ცვირგვინოსანზე
ძლიერი.
მას ვერ ხედავენ,
არც სური უჭირთ.
მის მიწაზე აჩრდილის მიწაზე
ძრწიან,
ცახცახებენ;
ფიქრი ელვისებრსაც არ სწყინს,
მისი მეფობა,
და ცხედრის
მემკვიდრეობა
სხვას დაუმკვიდრის.

4.

მისი მეფობა
სასწაული ჰგონიათ,
არ იჯერებენ და ვერ ურიგდებიან
ამ საშინელ აზრს,
ის დაეუფლა სამეფო ტახტს
უცნაურ მანქანას
გამოგონებით,
რომელიც ახლავს თითოს
სასწაულებს:
მეომანქანის სურვილებს
ნებით ასრულებს.

5.

ასაკი მატყანა
ასე წარმოშვა:-
სასახლეში
სუფევდა ირღვა:
ტრის ტარება
ქეიფობაში;
ელეფენტის ძირ მუხლებს იტეხენ.
ქვეყა სარფულიან
ისმოდა კვნესა,
ბედშავად ტირილი,
იფლის ცხა იდა; ბავი მოეყარა
და ყვირიდენ:
"მე ავაშენე სასახლე.
"მე ვანვაგებ
"სამჭარეულოს.
"მე მრეცხავი ვარ.
"მე მჭარეული.
"მე -ისტატი.
" ჩვენ- ყველანი
"მიხუც ელეფენტს ვემსახურებით.
"ან ჰი, ან არა!
"ასეთი ცხოვრება
"ცანცხვაა,
"წაშენება არის ჩვენი აქ ყოფნა.

6.

იყო საკაში მემანქანე;
და ფიქრობდა,
სხვების ტანჯვით
იტანჯებოდა.
მას აბრალებდნენ ელეფენტის ბინაობაზე

მეფქვრეს.
დეიფალი
ანრისხეშია
და ალეშვილია
ბნელ სატანში.
ქრემლი იცვლებია.
სატნის კარებიან ქრემლის გზა
შიშიქრიშია.
ჩაიწერა სატნის კარები;
ალეა ალაკი,
ალბიჩნია მიხა შავკანიანი
და იშვა ანრი
ლოველეფელი.
-"ესმით, ალვხარით დეიამის.
"ჩვენი ხსნა არის
"მიხის შუა ქულში.
"ანახმა ხარ?
- "ანახმა ვარ!
"ანახმა!
-"მაშ, ქვეყან ერთად!"
და ალიწყეს ხეხრა
მიხის შავ ქულს.
სუნთქვა ალიწყეს მაღარიებმა:
აიმოაჩინეს
ალმოაჩინეს
ური და ქრემლი.
მემანქანე, ფიქრობა და იქნება
ახალ მანქანას.
ალამჭადენ ურიცხვი
ხრახნილები,

კბილანები, ქაღები,
მჭახეები ბირჩხლები.
მიღები, ქვაბები...
და ამ მასალებიან მეიქმნა
უცნაური მანქანა.

7.

მემანქანე მანქანას
გარს უვლია
და თავს ევლებოდა.
სასიცილო ხრახნიდან იმის აბჯენებენ
საყვირები მორთავენ
კივილს.
პრიუსები და მერიდიანები
იღვიძებენ,
ყველანი ფურჭუნებს იწყებენ.
მგელთავნი გეთავებენ მანქანის ნაწილებს,
ცელტიანი ქვაბები ელვარებენ.

8.

უგარმაჯარი ქვაბი ირგვლივ იბერებოდა
სრიალებენ ღვეზელები.
ბირჩხლები ტრიალებენ.
მანქანა სულს იღებდა
და მთელი სხეულით მოძრაობს.
მთავარი ხრახნიდან
მოძრაობენ
კომუტატორები, ქაღები,
მეხ-ამტკნებლები, იზოლატორები,
მავთულებში ჩქეფს ელექტრონის ნაკადი,
ბრუნავს ბურთი დედამიწისა.
ჩვენის ფიქრებს თითის გაქნევით
მიმისვლას იწყებენ ხიმაღლები

6.

ოკეანეებში,
სმელეთზე-მაღარებლები,
ჰაერში-აეროპლანები,
დიდ ბერკეტზე დაბჯენილ ფეხით
მრავალსართულიან სახლებს
აშენებენ,
ხსრიან ქვირაებს,
გაყავთ ორხეები.
ყველაფრის მიმტმენი ეს უცნაური
მანქანა.
მისი გამომგონი
მემანქანეა,-
მემანქანე- მეფე უქვირქვირი,
ქვირქვირისაც მეფეზე ძლიერი.

9.

იგი გაის უქვის მანქანას
ლურჯ ხალაში,
გამურული სახით,
დაკეკრილი ხელებით
და მოძრაობაში მოყავს
დავის მანქანა.
მისი მოძრაობით
ინგრევა ძველი,
შენდება ახალი.
ცხრის აღმი ეხვევა
დედამიწის ბურთი.
ამ ნგრევა-შენების რეგულატორი
მემანქანეა- უქვირქვირი მეფე.

1923 წ.

ვისაც ვუმღერიი ჰანგებს ყველა
ხალხია და ერის,
ვის ტიპი რჩება ყველგან, ყველა
მკერდით ლაიკავს.